پشت پرده برداشت از رودخانه‌های شمال؛ مجوزها چگونه اجرا می‌شوند؟

گیلان امروز– فعالیت بیل‌های مکانیکی در بستر رودخانه‌ها و دامنه کوه‌های شهرهای شمالی، برای بسیاری از شهروندان صحنه‌ای تکراری اما همچنان پرسش‌برانگیز است؛ آیا هر جا که بیل مکانیکی در رودخانه یا کوه دیده می‌شود، پای برداشت غیرمجاز در میان است؟ پاسخ همیشه مثبت نیست. اگرچه برداشت‌های غیرمجاز را نمی‌توان انکار کرد، بخش قابل‌توجهی از فعالیت‌هایی که در نگاه نخست مشکوک به نظر می‌رسند، با مجوز انجام می‌شوند؛ پرسش اصلی اما اینجاست که این مجوزها بر چه اساسی صادر شده و نحوه اجرای آنها تا چه اندازه با ضوابط و الزامات زیست‌محیطی و فنی مطابقت دارد؟

به گزارش ایرنا، هر بار فیلمی از فعالیت بیل‌های مکانیکی در بستر رودخانه‌ها، عملیات لایروبی یا دل کوه‌ها در فضای مجازی منتشر می‌شود، خیلی زود در افکار عمومی با مفهوم «تاراج منابع طبیعی» گره می‌خورد؛ تصاویری که این پرسش را به میان می‌آورد که آیا هر بیل مکانیکی در رودخانه یا کوه، نشانه یک برداشت غیرمجاز است؟

برداشت غیرمجاز وجود دارد و نمی‌توان آن را انکار کرد، اما لزوماً همه آنچه در قاب دوربین شهروندان دیده می‌شود، خارج از ضوابط و بدون مجوز نیست. در پاره‌ای موارد، برداشت مصالح از رودخانه در قالب لایروبی و با هدف باز کردن مسیر جریان آب و کاهش خطر سیلاب انجام می‌شود و بخشی دیگر نیز به برداشت مازاد بر نیاز رودخانه و «آورده» آن مربوط است؛ موضوعی که مسئولان بر ضرورت و ضوابط آن تأکید دارند.

با این حال، پرسش اصلی همچنان پابرجاست؛ میزان برداشت چگونه تعیین می‌شود، چه نهادی بر اجرای آن نظارت دارد و آیا آنچه در بستر رودخانه یا دامنه کوه اتفاق می‌افتد، با آنچه در مجوز و طرح اولیه پیش‌بینی شده، یکسان است؟ جایی که مرز میان لایروبی، برداشت مجاز و برداشت مازاد یا غیرمجاز باید دقیق و شفاف مشخص شود.

برداشت از رودخانه زیر ذره‌بین چند دستگاه است

در همین ارتباط، رئیس اداره صمت تنکابن به خبرنگار ایرنا گفت: مجوز برداشت اولیه از سوی شرکت آب منطقه‌ای صادر می‌شود.

حمید قلی‌پور با تشریح نحوه برداشت مصالح از رودخانه‌ها افزود: به‌عنوان مثال، در رودخانه چشمه‌کیله، از نقطه A تا نقطه B میزان مشخصی آورده مازاد وجود دارد. نحوه برداشت به این شکل است که اداره آب منطقه‌ای اعلام می‌کند برای برداشت میزان مشخصی، به‌عنوان مثال ۱۵ هزار مترمکعب مصالح از یک نقطه، باید اقداماتی مانند اصلاح دیواره حفاظتی یا ساخت برید در آن نقطه انجام شود.

او ادامه داد: بنابراین، ۱۰ هزار مترمکعب از مصالح برای انجام این اقدامات برداشت و در عملیات مربوطه استفاده می‌شود و پنج هزار مترمکعب نیز می‌تواند برای خود برداشت‌کننده باقی بماند.

رئیس اداره صمت تنکابن توضیح داد: یعنی در اینجا رودخانه یک میزان آورده دارد؛ ۱۰ هزار مترمکعب آن طبق طرحی که برای این رودخانه ارائه شد؛ برای ایمن‌سازی رودخانه استفاده می‌شود و پنج هزار مترمکعب به‌عنوان مازاد باقی می‌ماند که می‌توان آن را برای خود برداشت کرد.

وی با تأکید بر اینکه برداشت مصالح تحت نظارت و بررسی دستگاه‌های مختلف انجام می‌شود، گفت: سازمان بازرسی، امور منابع آب، اداره‌کل صمت و حفاظت محیط‌زیست در این موضوع دخیل هستند.

او همچنین مجوز برداشت کوهی را از دیگر موارد برداشت عنوان کرد و افزود: به‌عنوان مثال، برای استفاده از مصالح در ساخت تأسیسات زباله پرده‌سر تنکابن، در حال دریافت مجوز هستند تا از یک منطقه در سرن تنکابن شن و ماسه برداشت کنند که این موضوع با معدن متفاوت است.

تفاوت معدن‌کاوی با مجوز برداشت

او درباره تفاوت معدن‌کاوی و مجوز برداشت اظهار کرد: معدن‌دار یک مجوز ۱۲ ساله برای برداشت دارد که سالانه حقوق دولتی را واریز می‌کند، اما در مجوز برداشت، به میزان مجوزی که دارد، حقوق دولتی پرداخت می‌کند.

وی افزود: معدن‌دار حتی اگر میزان ۱۵۰ هزار تن را برداشت نکند، در هر صورت باید حقوق دولتی را بپردازد و اگر بیشتر از میزان مجاز برداشت کند، باید بابت مازاد برداشت، هم جریمه و هم حقوق دولتی را پرداخت کند. به‌عنوان مثال، یکی از معادن منطقه، با وجود اینکه برداشتی انجام نمی‌شود و تعطیل بوده است، هر سال حقوق دولتی را به خزانه دولت واریز کرده است.

نظارت بر میزان برداشت معادن

حمید قلی‌پور درباره نحوه نظارت بر برداشت در معادن طبق طرح و مجوز اکتشاف و بهره‌برداری گفت: برای هرکدام از این طرح‌ها، چه معدن و چه مجوز برداشت رودخانه، طبق طرح یک میزان مشخص تعیین شده است.

وی افزود: در پایان کار، مجدداً امور منابع آب و سازمان صمت باید نقشه دومی تهیه کنند تا مشخص شود طبق طرح اولیه، نقشه محل پیش از برداشت چه میزان تغییر کرده و چه حجمی از مصالح برداشت شده است. با استفاده از یک مقیاس نقشه‌ای، میزان برداشت قبل و بعد محاسبه می‌شود.

قلی‌پور درباره نقشه‌برداری در معدن نیز گفت: برای دریافت مجوز، ابتدا اعلام می‌شود که پنج نمونه از سنگ‌های این معدن به آزمایشگاه برده شود تا مشخص شود چگالی آن چقدر است و چه مواد معدنی و چه ظرفیت حجمی دارد؛ سپس بر اساس حجم آن، میزان برداشت به تناژ محاسبه می‌شود.

اگرچه برداشت غیرمجاز از منابع طبیعی و مصالح رودخانه‌ای قابل پذیرش نیست و باید با آن برخورد شود و تمهیداتی برای کاهش یا جلوگیری از آن اتخاذ شود، اما نمی‌توان هر نوع برداشت مصالح را صرفاً با نگاه برداشت غیرمجاز ارزیابی کرد. بخشی از برداشت‌های مازاد، در چارچوب طرح‌های مشخص و با هدف باز کردن مسیر رودخانه و تسهیل عبور جریان سیلاب انجام می‌شود و در برخی موارد نیز برداشت در مناطقی صورت می‌گیرد که پوشش گیاهی غنی و قابل‌توجهی ندارند. از این رو، برای ارزیابی دقیق هر مورد، باید میان برداشت غیرمجاز و برداشت‌هایی که با مجوز، نظارت دستگاه‌های مسئول یا با هدف مدیریت و ساماندهی مسیر رودخانه انجام می‌شوند، تفکیک قائل شد.

۳۴۸ واحد اقتصادی در مازندران با نصف ظرفیت فعال هستند

گیلان امروز– معاون امور اقتصادی و گردشگری استاندار مازندران با اشاره به فعالیت بخشی از واحدهای اقتصادی استان با ظرفیت پایین، گفت: ۳۴۸ واحد اقتصادی با کمتر از ۵۰ درصد ظرفیت فعال هستند.

به گزارش مهر، محمدابراهیم تولایی در نشست با فرمانداران شهرستان‌های مازندران با تأکید بر ضرورت پیگیری مسائل اقتصادی و تولیدی شهرستان‌ها، اظهار کرد: ۳۴۸ واحد اقتصادی در استان با ظرفیتی کمتر از ۵۰ درصد فعالیت می‌کنند و باید مشکلات این واحدها به صورت موردی بررسی و برای رفع موانع آنها اقدام شود.

وی افزود: در صورت بازگشت این واحدها به ظرفیت کامل یا رسیدن به بیش از ۹۰ درصد ظرفیت تولید، امکان ایجاد اشتغال برای حدود چهار هزار و ۲۰۰ نفر فراهم خواهد شد.

معاون امور اقتصادی و گردشگری استاندار مازندران با بیان اینکه بخش قابل توجهی از این واحدها در شهرستان‌های ساری، آمل و بابل قرار دارند، گفت: فرمانداران باید با بررسی دقیق وضعیت هر واحد، عوامل مؤثر بر کاهش ظرفیت تولید را شناسایی و حل مشکلات قابل رفع را در اولویت قرار دهند. تولایی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به فعال شدن سامانه خرید آرد روستایی و عشایری اظهار کرد: از این پس تأمین آرد مورد نیاز روستاییان و عشایر باید از طریق این سامانه انجام شود و فرمانداران نیز در صورت مشاهده مغایرت در اطلاعات ثبت‌شده، نسبت به اصلاح و به‌روزرسانی آمار اقدام کنند.

وی ادامه داد: جابه‌جایی عشایر و تغییر محل سکونت برخی خانوارها می‌تواند موجب بروز مغایرت در اطلاعات شود که در این زمینه همکاری دهیاران و اطلاع‌رسانی و آموزش لازم برای اصلاح اطلاعات ضروری است.

معاون امور اقتصادی و گردشگری استاندار مازندران همچنین بر برخورد با نانوایی‌هایی که به صورت مکرر مرتکب تخلف می‌شوند تأکید کرد و گفت: سهمیه‌های ترمیمی نباید در اختیار واحدهایی قرار گیرد که سابقه تخلفات متعدد دارند و فرمانداران باید با جدیت بیشتری این موضوع را دنبال کنند.

تولایی افزود: نانوایی‌هایی که بدون کد و خارج از سامانه اقدام به خرید آرد می‌کنند نیز باید شناسایی شوند، چراکه تأمین آرد خارج از چارچوب‌های قانونی علاوه بر تخلف، می‌تواند تبعات حقوقی و کیفری به دنبال داشته باشد.

وی با اشاره به ضرورت ساماندهی واحدهای نانوایی در شهرستان‌ها تصریح کرد: در برخی مناطق تعداد نانوایی‌ها بیش از ظرفیت و نیاز منطقه است و لازم است در چنین مناطقی از صدور مجوزهای جدید جلوگیری شود.

تولایی اقتصادی شدن فعالیت نانوایی‌ها را نیز مورد تأکید قرار داد و گفت: واحدهایی که با ظرفیت بسیار پایین فعالیت می‌کنند از نظر اقتصادی با مشکلاتی روبه‌رو هستند و این موضوع باید در سیاست‌گذاری برای صدور مجوز و ساماندهی نانوایی‌ها مورد توجه قرار گیرد.

پیگیری ترافیک ناشی از فعالیت بنادر

معاون امور اقتصادی و گردشگری استاندار مازندران در ادامه از فرمانداران شهرستان‌های بندری خواست موضوع ترافیک ناشی از فعالیت‌های بندری، عملکرد پایانه‌ها و وضعیت تردد و حمل‌ونقل کامیون‌ها را با جدیت بیشتری پیگیری کنند. وی همچنین بر افزایش هماهنگی میان دستگاه‌های اجرایی برای تسریع در ترخیص کالاهای اساسی تأکید کرد و افزود: فرمانداران باید پرونده‌های مرتبط با تخلفات را به دقت بررسی کرده و ضمن شناسایی عوامل بروز تخلف، در صورت نیاز سطح نظارت و بازرسی در شهرستان‌ها را افزایش دهند. تولایی با اشاره به اهمیت تأمین نهاده‌های مورد نیاز بخش کشاورزی، بر توزیع به‌موقع کود مورد نیاز کشاورزان تأکید کرد و گفت: فرمانداران باید با نظارت مستمر، از ایجاد اختلال در روند تأمین و توزیع نهاده‌های کشاورزی جلوگیری کنند.

راه‌اندازی چهار بازارچه صنایع‌دستی در مازندران

وی در بخش دیگری از سخنان خود از برنامه‌ریزی برای راه‌اندازی چهار بازارچه صنایع‌دستی و سوغات مازندران در نقاط مختلف استان خبر داد و اظهار کرد: برخی شهرستان‌ها برای اجرای این طرح پیشقدم شده‌اند و لازم است روند راه‌اندازی این بازارچه‌ها با جدیت دنبال شود. معاون امور اقتصادی و گردشگری استاندار مازندران همچنین به تسهیلات پیش‌بینی‌شده برای طرح‌های حوزه گردشگری اشاره کرد و گفت: در نشست اخیر با وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، موضوع حمایت تسهیلاتی از طرح‌های گردشگری و هتل‌ها پیگیری شد و مقرر شده است طرح‌هایی که از پیشرفت مناسبی برخوردار هستند، امکان استفاده از این تسهیلات را داشته باشند. تولایی افزود: در ابتدا شرط بهره‌مندی از این تسهیلات، برخورداری طرح‌ها از حداقل ۷۰ درصد پیشرفت بود، اما با پیگیری‌های انجام‌شده، امکان استفاده طرح‌هایی با پیشرفت ۵۰ درصد نیز فراهم شده است. وی با بیان اینکه تسهیلات گردشگری با نرخ مصوب پرداخت خواهد شد، تصریح کرد: با حمایت استانداری، بخشی از سود این تسهیلات نیز مشمول تخفیف خواهد شد.

تدوین طرح جامع گردشگری شهرستان‌های ساحلی

معاون امور اقتصادی و گردشگری استاندار مازندران از فرمانداران شهرستان‌های ساحلی خواست تدوین طرح جامع گردشگری شهرستان را در اولویت قرار دهند و گفت: حتی می‌توان این طرح را در مرحله نخست به صورت مقدماتی تهیه کرد و در ادامه با بهره‌گیری از ظرفیت مشاوران متخصص، آن را تکمیل و از نظر علمی تقویت کرد.

تولایی خاطرنشان کرد: سیاست‌های استان در حوزه‌های گردشگری، کشاورزی و صنعت مشخص است و طرح‌های جامع شهرستان‌ها نیز باید با توجه به ظرفیت‌های هر منطقه و در چارچوب رویکردهای توسعه‌ای استان تدوین و دنبال شود.

آگهی مناقصه عمومی (یک مرحله‌ای)
واگذاری نیروهای حجمی شهرداری صومعه‌سرا
(چاپ اول) (نوبت اول)

در راستای سیاست‌های دولت مبنی بر واگذاری امور خدماتی به بخش خصوصی و در اجرای بخش الف ماده ۵ آیین‌نامه مالی شهرداری‌ها، شهرداری صومعه‌سرا در نظر دارد نیروهای حجمی موضوع تصویب نامه شماره ۸۴۵۱۵/ت۳۴۶۱۳ مورخ ۸۴/۱۲/۱۵ هیات محترم وزیران را از طریق برگزاری مناقصه کتبی عمومی به پیمانکاران واجد شرایط که دارای گواهی صلاحیت خدماتی معتبر از اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی داشته باشند واگذار نماید.

لذا متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر از تاریخ انتشار آگهی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) مراجعه و نسبت به دریافت اسناد مربوطه اقدام نمایند.

موضوع مناقصه: واگذاری نیروهای حجمی شهرداری صومعه‌سرا (در دو بخش رفت و روب و پسماند - خدمات عمومی)

مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۵۹,۴۲۹,۵۴۵,۲۲۶ ریال

نوع تضمین: ضمانت‌نامه بانکی (مدت اعتبار ضمانت‌نامه‌ها باید سه ماهه باشد) و یا وجه نقد واریزی به حساب سپرده شهرداری صومعه‌سرا به شماره ۰۱۰۷۲۲۰۴۵۹۰۰۴

تهیه اسناد مناقصه: به صورت رایگان از بستر سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) قابل دانلود می‌باشد.

تاریخ انتشار مناقصه: روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۱

مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه (دانلود) از ساعت ۰۸:۰۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۱ لغایت ساعت ۱۶ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸ در سامانه ستاد ایران می‌باشد.

آخرین مهلت ارائه پیشنهاد: از ساعت ۰۸:۰۰ صبح روز یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۹ تا ساعت ۱۳ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۹

تاریخ بازگشایی پاکت‌ها: روز پنج‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۳۰ ساعت ۱۰ صبح در سامانه ستاد

تاریخ تسلیم پاکت‌ها به دبیرخانه شهرداری صومعه‌سرا: تا ساعت ۱۴ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۹

محل فروش اسناد مناقصه: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)

محل تحویل اسناد مناقصه: تمامی پاکت‌ها می‌بایست در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت بارگذاری گردد (پاکت الف هم در سامانه ستاد و هم به صورت فیزیکی می‌بایست به واحد اداری شهرداری صومعه سرا تحویل نمایید)

شرکت‌کنندگان در مناقصه می‌بایست دارای گواهی صلاحیت خدماتی معتبر از اداره تعاون کار و رفاه اجتماعی باشد.

هزینه آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

در صورت عدم تامین اعتبار از سوی شهرداری، پیمانکار می‌بایست توان مالی پرداخت حداقل ۲ ماه حقوق کارگران خود بدون دریافت صورت وضعیت را داشته باشند و در صورت عدم انجام تعهدات از جانب شرکت طرف قرارداد، شهرداری می‌تواند ضمن فسخ قرارداد نسبت به استفاده از تضامین جهت انجام تعهدات شرکت و جبران ضرر و زیان وارده اقدام نماید.

شهرداری در رد یا قبول پیشنهادات واصله مختار است.

پیشنهاددهندگان می‌بایست دارای ۳ سابقه اجرای کار مشابه با خدمات موضوع قرارداد و همچنین مبلغ قرارداد مشابه با شهرداری‌های کشور در ۴ سال اخیر باشند.

میثم کیانی‌فرد
شهردار صومعه‌سرا

گزارش

نبرد سبز با فرسایش خاک در سواحل مازندران

گیلان امروز– نوار ساحلی مازندران، که همواره به عنوان ستون فقرات زیست‌محیطی و اقتصادی دریای کاسپین شناخته می‌شود، امروز با چالش‌های حیاتی و تهدیدات جدی روبرو است. در حالی که تغییرات اقلیمی و فرسایش خاک، پایداری این اکوسیستم را به مخاطره انداخته، اقدامات راهبردی جدیدی برای بازسازی این جادوی سبز آغاز شده است.

سواحل غرب مازندران که همه ساله پذیرای میلیون ها مسافر و گردشگر از اقصی نقاط کشورمان است این روزها با خطرات زیست محیطی همچون فرسایش خاک مواجه است و برای مقابله با این پدیده مسوولان طرح کاشت نهال در طول نوار ساحلی را در دستور کار خود قرار داده‌اند و مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری مازندران - نوشهر در تازه‌ترین اظهارات خود، از اجرای طرح‌های گسترده نهال‌کاری در منطقه غرب این استان خبر داد و هدف اصلی از اجرای این طرح مهم را ایجاد یک سد دفاعی سبز در برابر عوامل تخریب‌گر و تثبیت خاک در نواحی در معرض خطر عنوان کرد.

این طرح که بر محوریت ۱۶۰ هکتار نهال‌کاری در نوار ساحلی غرب استان تمرکز دارد، فراتر از یک فعالیت کاشت ساده، یک استراتژی دفاعی برای صیانت از عرصه‌های دریایی است. با توجه به شدت گرفتن فرسایش بادی و آبی، ایجاد این کمربند سبز می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در بازگرداندن پایداری به خاک و توسعه پوشش گیاهی ایفا کند. این اقدامات نشان‌دهنده تغییر رویکرد از مدیریت بحران‌های لحظه‌ای به سمت مدیریت پیشگیرانه و ساختاری برای حفظ میراث طبیعی استان مازندران است.

در همین راستا، کارشناسان معتقدند که این طرح تنها یک ضرورت زیست‌محیطی نیست، بلکه یک الزام اقتصادی برای منطقه است. توسعه پوشش گیاهی در نوار ساحلی می‌تواند با بهبود کیفیت اکوسیستم، پتانسیل‌های گردشگری پایدار را تقویت کرده و از تخریب زیرساخت‌های ساحلی جلوگیری کند. با این حال، همگام شدن این اقدامات با مدیریت صحیح منابع آب و مقابله با مداخلات انسانی، ضرورتی انکارناپذیر است تا نتایج این سرمایه‌گذاری سبز در بلندمدت تضمین شود.

از سوی دیگر، نگاه مردم محلی به این اقدامات، ترکیبی از امید و احتیاط است. یکی از ساکنان قدیمی منطقه ساحلی نوشهر در گفت و گو با خبرنگار ایرنا می‌گوید: ما سال‌هاست شاهد حرکت شن‌ها و کاهش درختان بوده‌ایم که زندگی را برای ما سخت کرده است. اگر این نهال‌ها به درستی مراقبت شوند، شاید دوباره بتوانیم آن امنیت و آرامش سبز را به سواحل خود برگردانیم. در نهایت، اجرای این طرح ۱۶۰ هکتاری، گامی حیاتی در مسیر مقابله با زوال اکوسیستم‌های ساحلی است. اگر بتوان این زنجیره از اقدامات را از مرحله کاشت تا بلوغ کامل پوشش گیاهی پیگیری کرد، مازندران شاهد بازگشت شکوه سبز خود در نوار ساحلی خواهد بود. این مسیر، اگرچه دشوار و زمان‌بر است، اما تنها راه نجات برای حفظ میراث طبیعی دریای کاسپین و تأمین امنیت زیست‌محیطی نسل‌های آینده است.

تحلیل کارشناسان، ضرورت مقابله با تهدیدات چندجانبه

برای درک عمیق‌تر ابعاد این طرح، باید به دیدگاه متخصصان نگاهی انداخت. دکتر کیانوش احمدی، کارشناس ارشد خاک‌شناسی در گفت و گو با خبرنگار ایرنا بر لزوم اجرای فوری این طرح تاکید کرد و اظهار داشت: فرسایش بادی در غرب مازندران به مرحله‌ای رسیده که می‌تواند ساختار زمین و حتی سکونتگاه‌های انسانی را تغییر دهد. کاشت این ۱۶۰ هکتار نهال، در واقع ایجاد یک تله بیولوژیک برای توقف حرکت ماسه‌ها و تثبیت لایه‌های سطحی خاک است. بدون این کمربند، هرگونه توسعه زیرساختی در ساحل، در برابر قدرت باد و آب محکوم به شکست خواهد بود.

از منظر اکولوژی نیز، دکتر مریم سعیدی، متخصص زیست‌بحر و اکوسیستم‌های ساحلی نیز در گفت و گو با خبرنگار ایرنا هشدار می‌دهد که تهدیدات تنها محدود به فرسایش نیست. وی می‌گوید: ما با چالش‌های چندگانه روبرو هستیم، از بالا آمدن سطح دریای کاسپین گرفته تا آلودگی‌های ناشی از فعالیت‌های انسانی و کاهش تنوع زیستی. طرح نهال‌کاری باید با انتخاب گونه‌های بومی و مقاوم به شوری انجام شود تا بتواند تعادل زیستی را به منطقه بازگرداند. اگر این طرح به صورت تک‌بعدی و بدون توجه به زنجیره غذایی محلی اجرا شود، ممکن است اثرات مطلوب خود را از دست بدهد.

در همین راستا، مهندس اکبر رضایی کارشناس مدیریت بحران، با اشاره به تهدید ناشی از توسعه غیرعلمی این طرح، خاطرنشان کرد: یکی از بزرگترین تهدیدات، تداخل پروژه‌های عمرانی و ساخت‌وسازهای بی‌رویه در نوار ساحلی است. اگر کمربند سبز ایجاد شود اما بلافاصله با تخریب‌های ناشی از توسعه شهری یا ایجاد مسیرهای عبوری غیرمجاز، آسیب ببیند، تمام تلاش‌های نهادهای مسئول بی‌ثمر خواهد بود. ما به یک مدیریت یکپارچه نیاز داریم که توسعه را با صیانت از طبیعت هماهنگ کند.

چالش‌های پیش رو و نقش جامعه محلی

وی تصریح کرد: با وجود برنامه‌ریزی‌های موجود، مسیر پیش رو پر از موانع است. تغییرات ناگهانی در الگوهای بارندگی و خشکسالی‌های پیاپی می‌تواند نرخ بقای نهال‌های تازه کاشته شده را به شدت کاهش دهد. همچنین، پایش مستمر و نظارت دقیق بر این عرصه‌ها، نیازمند بودجه و نیروی انسانی متخصص است تا از آسیب‌های احتمالی، از جمله چرای بی‌رویه یا تخریب‌های انسانی، جلوگیری شود.

این مقام مسئول اضافه کرد: علاوه بر این، مسئله آگاهی‌بخشی به عنوان یکی از ابزارهای اصلی در این نبرد مطرح است. تا زمانی که ساکنان مناطق ساحلی و فعالان حوزه گردشگری، خود را بخشی از این طرح ندانند و نقش خود را در صیانت از این نهشته‌های سبز درک نکنند، پایداری طرح‌ها تضمین نخواهد شد. مشارکت مردمی باید از سطح "مشاهده‌گر" به سطح "حامی و محافظ" ارتقا یابد.